

ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจของเยาวชนในการพัฒนาทักษะภาษาจีนของเยาวชน

FACTORS AFFECTING YOUTH'S MOTIVATION IN CHINESE LANGUAGE SKILL OF YOUTH

Ms.Xiaoyan Huang^{*}

Received: 2021-10-01

เกียรติ บุญโย^{**}

Revised: 2021-12-22

Kiat Bunyapo

Accepted: 2021-12-31

วิโรจน์ หมื่นเทพ^{***}

Wirote Mueanthep

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนของเยาวชน 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับของปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนของเยาวชน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนของเยาวชน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีพื้นที่ศึกษาในโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม ประชากร ได้แก่ กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 108 คน โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรทาร์โยมาเน่ ได้จำนวน 64 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) และใช้แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัยการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปหาค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน Independent sample t-test และ One Way ANOVA (F-Test) ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับของปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนของเยาวชน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนโดยภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก $\bar{X}$ เท่ากับ 4.11 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน 2) เปรียบเทียบระดับของปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนของเยาวชน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

^{*} นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพัฒนารัฐกิจและทุนมนุษย์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ,
เบอร์โทร: 0915452874, E-mail: krittiya.kh@northbkk.ac.th

^{**} อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพัฒนารัฐกิจและทุนมนุษย์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

^{***} อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพัฒนารัฐกิจและทุนมนุษย์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ในโรงเรียนแห่งหนึ่ง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนนักเรียนที่มีอายุ ระดับชั้นปี ที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐาน ที่ตั้งไว้ และ 3) ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนในโรงเรียน พบว่าครูผู้สอนไม่เพียงพอ มักใช้ระบบพี่สอนน้อง ครูขาดความรู้ ความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ขาดประสบการณ์ไม่สามารถประยุกต์ใช้กับสภาพจริง

คำสำคัญ: ปัจจัยจูงใจ , ทักษะภาษาจีน , โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) To study the level of motivating factors for the development of Chinese language skills of youth; 2) To compare the level of motivating factors for the development of Chinese language skills among youths classified by personal factors and 3) To study problems, obstacles, and recommendations for motivation in the development of youth's Chinese language skills. This research is a quantitative research, study in a school in Nakhon Pathom province. The population is a group of 108 high school students, with 64 people randomly sampled using the Taro Yamane formula, which were obtained by cluster random sampling and using a questionnaire that researcher has created the research tool to collect data and analyze the data by using a statistical program for analysis such as frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation and test the hypothesis using Pearson union coefficient independent sample t-test and One Way ANOVA (F-Test). The students had their opinions on the motivating factors for the development of Chinese language skills for youths.

The results of this research were as follows: 1) The level of motivating factors for the development of the youth's Chinese language skills, the students' opinions on the motivating factors for developing Chinese language skills for youths overall were at a high level at 4.11 when considering each aspect, it was found that their opinions were at a high level of agreement in all aspects. 2) Compare the level of incentive factors for the youth's development of Chinese language skills, classified by personal factors, it was found that the opinions of students with different sexes their opinions on motivating factors for the youth development of Chinese language skills at the high school students not different which rejects the hypothesis students with different age and grade levels, their opinions on the motivating factors for the development of Chinese language skills for youth of Chinese language students in upper secondary school the difference between one school in Nakhon Pathom province was statistically significant at the 0.05 level, which accepted the hypothesis, and 3) The problems, obstacles, and suggestions for motivating development of Chinese language skills for youths in schools found that teachers were not enough often use the

fraternity system also some teacher lack of knowledge deep understanding and lack of experience can not apply to the real conditions.

Keywords: Motivating Factor, Chinese Language Skills, High School Students

1. บทนำ

แรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับการปลูกฝังให้เกิดแก่นักเรียน โดยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อันจะส่งผลจะทำให้ประเทศประสบความสำเร็จก้าวหน้าทางเศรษฐกิจได้อย่างรวดเร็ว เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ ความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักเรียน นอกจากจะขึ้นอยู่กับความสามารถก็ยังขึ้นอยู่กับแรงจูงใจ นักเรียนที่มีความสามารถแต่ขาดแรงจูงใจในการเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำการขาดแรงจูงใจจึงเป็นปัญหาของการพัฒนาทุนมนุษย์รวมถึงเป็นปัญหาหลักของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศถ้าผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน ขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน¹ จะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ค่อนข้างต่ำแรงจูงใจเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาภาษาโดยองค์ประกอบในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนมี 4 ประการและสามารถคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ดังนี้² (1) ความถนัดทางการเรียนภาษาต่างประเทศ (Aptitude) 33% (2) สติปัญญา (Intelligence) 20% (3) แรงจูงใจ (Motivation) 33% (4) องค์ประกอบอื่น ๆ 14% โดยการพัฒนาภาษาต่างประเทศนั้นจะเห็นได้ว่าแรงจูงใจมีความสำคัญมากต่อผู้ถูกพัฒนา จึงต้องสร้างวิธีการสร้างแรงจูงใจที่กระตุ้นให้ผู้ถูกพัฒนาสนใจในการสอน และปัจจุบันมีการใช้ภาษาสากลในการสื่อสารอย่างเป็นทางการหลักมีอยู่ด้วยกัน 5 ภาษา ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น และภาษาจีน³ โดยปัจจุบันประเทศจีนมีฐานะทางเศรษฐกิจที่โดดเด่นทำให้ทั่วโลกหันมาสนใจประกอบกับอิทธิพลทางเศรษฐกิจตลาดและการค้าทำให้เกิดกระแสความนิยมประเทศจีนเกิดขึ้นทั้งทางด้านภาษาและวัฒนธรรม⁴ ซึ่งในประเทศไทยเกิดความตื่นตัว ในการเรียนภาษาจีนเช่นเดียวกันแต่เนื่องจากสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนภาษาจีนมีค่อนข้างน้อยไม่เพียงพอต่อการตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาธุรกิจและทุนมนุษย์ ดังนั้นควรเร่งสร้างผู้มีความรู้ความสามารถทางภาษาจีนอาจส่งผลทำให้เศรษฐกิจของไทยก้าวไปสู่ระดับสากลควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาทักษะภาษาจีนให้มากยิ่งขึ้น สถานศึกษาควรมุ่งประเด็นเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาจีนจึงมีการเปิดสอนและพัฒนาทักษะภาษาจีนมากขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน และเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสถาบันการศึกษาจึงได้จัดการ การเรียนการสอนวิชาภาษาจีนขึ้นมาเป็นหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

¹ Gibbs, G. and Jenkins, A. Teaching Large Classes in Higher Education: How to Maintain Quality with Reduced Resources. **Kogan Page**, London, 1992 pp: 50-54.

² นิศากร ประครองชาติ, การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรญาณปี 1. **วารสารศิลปการศึกษาศาสตรวิจัย**, 4(1), (2555). หน้า 59-76.

³ คีวนนท์ นิลพาณิชย์, กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรญาณปี 1. **วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์** (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 7(2), (2560). หน้า 1-12.

⁴ ทศรินทร์ดี ทองแดง, การวิจัยในชั้นเรียน: การสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการเขียนเรียงความภาษาจีนและการหาแหล่งความรู้เพื่อแก้ปัญหา. **การประชุมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรญาณและนานาชาติครั้งที่ 7 มหาวิทยาลัยหาดใหญ่**, 2559. หน้า 212-225.

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงพยายามค้นหาแนวทางในการพัฒนาให้ทุนมนุษย์ที่เป็นผู้ศึกษาและพัฒนาทักษะภาษาจีนเพื่อการใช้ในชีวิตประจำวันและเรียนผ่านหลักสูตรที่สถานศึกษาจัดไว้ให้สามารถพัฒนาวิธีการเรียนภาษาจีนได้ดีและจำคำศัพท์ได้เพิ่มขึ้นได้โดยใช้วิธีการอธิบายให้ผู้ที่ได้รับการพัฒนาเข้าใจหลักการที่มาและโครงสร้างของตัวอักษรจีนประกอบกับอุปกรณ์ สื่อการสอนเพื่อสร้างลำดับการพัฒนาทักษะให้ผู้พัฒนาทักษะภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ทั้งในด้านฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาจีนและฝึกทำแบบฝึกทักษะอย่างสม่ำเสมอวิธีการดังกล่าวจะสามารถช่วยแก้ปัญหาข้างต้นได้เป็นอย่างดี และการที่นักเรียนมีแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนจะทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะ จดจำคำศัพท์และอ่านออกเสียงคำศัพท์ต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้นซึ่งการจดจำคำศัพท์นั้นมีประโยชน์ต่อการเรียน การพัฒนาทักษะภาษาจีนและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันทั้งในการพัฒนาธุรกิจและทุนมนุษย์ได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนของเยาวชน
- 2.2 เพื่อเปรียบเทียบระดับของปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนของเยาวชน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
- 2.3 เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชน

3. สมมติฐานในการวิจัย

- 3.1 เพศมีผลต่อปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนของเยาวชน
- 3.2 อายุมีผลต่อปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนของเยาวชน
- 3.3 ระดับชั้นการศึกษาเพศมีผลต่อปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนของเยาวชน

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 รูปแบบการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Research) ค้นหาความรู้และความจริง โดยเน้นที่ข้อมูลเชิงตัวเลข การวิจัยเชิงปริมาณพยายามจะออกแบบวิธีการวิจัยให้มีการควบคุมตัวแปรที่ศึกษาต้องจัดเตรียมเครื่องมือ รวบรวมข้อมูลให้มีคุณภาพ จัดกระทำสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องให้เป็นมาตรฐาน และใช้วิธีการทางสถิติช่วยวิเคราะห์และประมวลข้อสรุปเพื่อให้เกิดความคลาดเคลื่อน (Error) น้อยที่สุด⁵

4.2 พื้นที่ในการวิจัย

โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม

4.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ด้านประชากร ได้แก่ กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมปลาย ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม จำนวน 108 คน โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรทาร์ ยามาเน่ ได้จำนวน 64 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบ

⁵ บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: จามจุรีโปรดักท์, 2551).

กลุ่ม (Cluster random sampling)

4.4 เครื่องมือการวิจัย

ใช้แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย แล้วจึงนำเข้าระบบแบบสอบถามออนไลน์ผ่าน Google Form ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยศึกษาเอกสารวิชาการและจากงานวิจัยต่าง ๆ ด้วยการ ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับปัจจัยเชิงใจ และแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะ และขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ และสร้างเครื่องมือจากกรอบแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเนื้อหาในคำจำกัดความของคำศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา แล้วนำเข้าระบบ Google Form

4.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

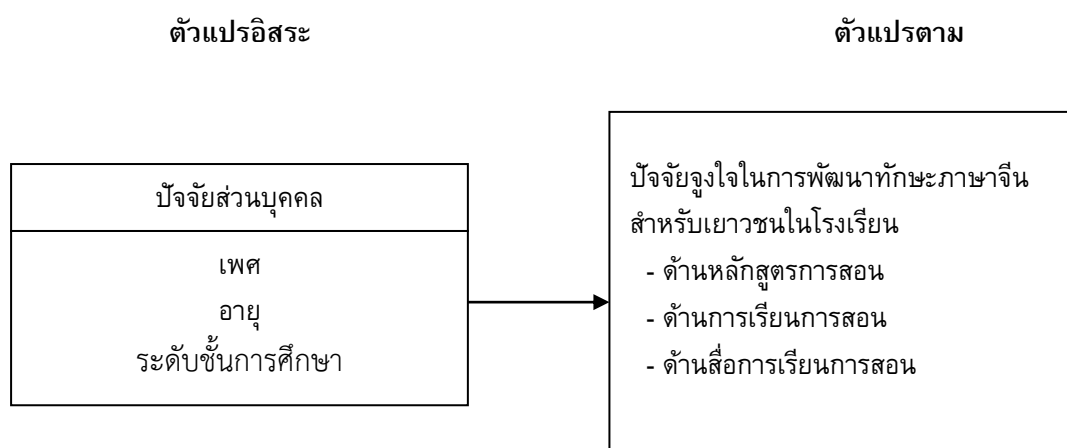
ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือจากอาจารย์สอนวิชาภาษาจีนในโรงเรียนเพื่อจัดส่ง QR code ให้นักเรียน และติดตามรวบรวมมาจนครบตามจำนวน 100 %

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้คือค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน คือสถิติที (Independent t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

4.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้านี้ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับปัจจัยเชิงใจ และแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาปัจจัยเชิงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนในโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม สรุปเป็นกรอบแนวคิด ดังนี้

ภาพประกอบที่ 1: กรอบแนวคิดในการวิจัย

5. ผลการวิจัย

5.1 ระดับของปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนของเยาวชน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นปี มีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1: แสดงจำนวน และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

(n = 64)

	สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	28	43.75
	หญิง	36	56.25
	รวม	354	100.00
อายุ	16 ปี	22	34.38
	17 ปี	25	39.06
	18 ปี	17	26.56
	รวม	64	100.00
ระดับชั้นปี	มัธยมศึกษาปีที่ 4	13	20.31
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	18	28.13
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	33	51.56
	รวม	64	100.00

จากตารางที่ 1 ซึ่งเป็นการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นปี

เพศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่เป็นหญิง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 56.6 และเป็นชาย จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 43.4 ตามลำดับ

อายุ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 17 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาได้แก่มีอายุ 16 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9 และ 18 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมา ได้แก่ มัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 ตามลำดับ

สำหรับระดับของปัจจัยมุ่งใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม พบว่าผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีโดยภาพรวม และจำแนกรายด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตรการสอน 2) ด้านการเรียนการสอน 3) ด้านสื่อการเรียนการสอน ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2: ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับระดับของปัจจัยมุ่งใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนของเยาวชน โดยภาพรวม

(n= 64)

ลำดับ	ปัจจัยมุ่งใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.	ด้านหลักสูตรการสอน	4.05	0.47	เห็นด้วยมาก
2.	ด้านการเรียนการสอน	4.18	0.43	เห็นด้วยมาก
3.	ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.10	0.45	เห็นด้วยมาก
ภาพรวม		4.11	0.36	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยมุ่งใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.11, S.D.=0.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ดังตามลำดับดังนี้ ด้านการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.18, S.D.=0.43$) ด้านสื่อการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.10, S.D.=0.45$) และด้านหลักสูตรการสอน ($\bar{X}=4.05, S.D.=0.47$)

5.2 เปรียบเทียบระดับของปัจจัยมุ่งใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนของเยาวชน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 3: สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยมุ่งใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐมโดยจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	สถิติทดสอบ	ระดับนัยสำคัญ	ผลการทดสอบ	
					ยอมรับ	ปฏิเสธ
1.	เพศ	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อปัจจัยมุ่งใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษา	t - test	0.05	-	✓

		ตอนปลายในโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม				
2.	อายุ	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม	F - test	0.05	✓	-
3.	ระดับการศึกษา	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม	F - test	0.05	✓	-

จากตารางที่ 3 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน โดยภาพรวมได้ว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนนักเรียนที่มีอายุ ระดับชั้นปีที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐาน ที่ตั้งไว้

1. **ด้านเนื้อหาหลักสูตร** ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่มีเพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนนักเรียนที่มีอายุ ที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และส่วนนักเรียนที่มีอายุ ระดับชั้นปี ที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. **ด้านการเรียนการสอน** ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่มีเพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนนักเรียนที่มีอายุ ระดับชั้นปี ที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสาย

ภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ด้านการใช้สื่อการสอน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยมุ่งในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนนักเรียนที่มีระดับชั้นปี ที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยมุ่งในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และส่วนนักเรียนที่มีอายุ ที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยมุ่งในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการมุ่งในการพัฒนาทักษะภาษาจีนของเยาวชน

จากผลการศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อปัจจัยมุ่งในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม มีดังต่อไปนี้

1) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อปัญหา และอุปสรรค อุปสรรคเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อปัจจัยมุ่งในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม ด้านเนื้อหาหลักสูตร ลำดับที่ 1 คือ เนื้อหาสาระเกินไปและภาษาที่ใช้ในหนังสือเป็นภาษาที่เข้าใจยาก โดยเฉพาะเนื้อหาสาระในภาษาจีนเน้นการจำมากกว่าความเข้าใจ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 21.88 รองลงมา คือ เวลาเรียน การจัดเวลาเรียนยังไม่เป็นระบบไม่แน่นอน มีเวลาเรียนน้อยเกินไปจึงไม่สามารถทำความเข้าใจได้อย่างลึกซึ้งจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 20.31 น้อยที่สุด คือ วิธีการเรียนการสอนเน้นการท่องจำและการแปล ไม่มีการประยุกต์ใช้และขาดการคิดวิเคราะห์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.63

2) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อปัจจัยมุ่งในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม ด้านเนื้อหาหลักสูตร ลำดับที่ 1 คือ เนื้อหาสาระ สามารถนำความรู้ไปถ่ายทอดต่อได้จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 21.88 รองลงมา คือ เวลาเรียน มีความเหมาะสมแต่มีปัญหาสำหรับผู้กำลังศึกษาภาษาจีน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 น้อยที่สุด คือ วิธีการเรียนการสอน ขึ้นอยู่กับครูผู้สอน ขาดวิธีการที่ทันสมัย ควรเพิ่มการคิดวิเคราะห์ และปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนให้ทันสมัย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 14.06

3) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อปัญหา และอุปสรรคเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อปัจจัยมุ่งในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม ด้านการเรียนการสอน ลำดับที่ 1 คือ ครูผู้สอนไม่เพียงพอ มักใช้ระบบที่สอนท่อง ครูขาดความรู้ ความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ขาดประสบการณ์ไม่สามารถประยุกต์ใช้กับสภาพจริง ขาดการศึกษาอบรมและขาดขวัญกำลังใจ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 20.31 รองลงมา คือ หนังสือ ตำรา

ประกอบการเรียน เป็นตำราเก่าเกินไป ขาดการปรับปรุง และการถ่ายทอดทักษะที่ใช้ยาก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 น้อยที่สุด คือ อาคารสถานที่ มักใช้อาคารเรียนที่มีเสียงรบกวนและบรรยากาศไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 14.06

4) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม ด้านการเรียนการสอน ลำดับที่ 1 คือ ควรมีการบรรจุให้เป็นครูประจำ และมีระบบขึ้นเงินเดือนจะเป็นการจูงใจครูมากขึ้น หรือมีการทำผลงานจะทำให้มีการพัฒนาการเรียนการสอนได้ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 14.06 รองลงมา คือ ควรจัดหนังสือ ตำราประกอบการเรียนให้เพียงพอ กับวิชาการพัฒนาทักษะภาษาจีน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 น้อยที่สุด คือ ควรจัดอาคารสถานที่ไม่ให้มีเสียงรบกวน แสงสว่างเพียงพอ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

5) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อปัญหา และอุปสรรค เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม ด้านการใช้สื่อการสอน ลำดับที่ 1 คือ สื่อการสอนมีน้อย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 20.31 รองลงมา คือ สื่อการสอนของครูยังไม่ทันสมัยเท่าที่ควร ทำให้ไม่น่าสนใจเท่าที่ควร จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.63 น้อยที่สุด คือ ครูมีปัญหาในเรื่องการควบคุมดูแลเด็ก เนื่องจากใจดีเกินไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 19.63

6) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม ด้านการใช้สื่อการสอน ลำดับที่ 1 คือ โรงเรียนควรสนับสนุนสื่อการสอนของครู จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 20.31 รองลงมา คือ ควรมีการนำสื่อที่ทันสมัยและน่าสนใจมาสอน เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้มากกว่านี้ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.63 น้อยที่สุด คือ ครูควรเข้มงวดมากขึ้น จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 20.31

5. อภิปรายผลการวิจัย

ระดับของปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนของเยาวชน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก $\bar{X}$ เท่ากับ 4.11 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ในขณะที่การเปรียบเทียบระดับของปัจจัยจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนนักเรียนที่มีอายุ ระดับชั้นปี ที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนของนักเรียนสายภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนสำหรับเยาวชนในโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม พบว่าครูผู้สอนไม่เพียงพอ ครูขาดทักษะการสอนอย่างลึกซึ้ง ขาด

ประสบการณ์ไม่สามารถประยุกต์ใช้กับสภาพจริง ซึ่งสอดคล้องกับ วรทา รุ่งบานจิต วราลี รุ่งบานจิต วรนาถ แซ่เซ่น วรากร แซ่ฟุ่น และภากร นพฤทธิ์ ที่ศึกษาหัวข้อวิจัย แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พบว่าแรงจูงใจภายนอก 3 ด้าน (1) ด้านสถานศึกษาที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของนักศึกษามากที่สุด คืออาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาจีน (น่าเชื่อถือ , บุคลิกภาพ) ค่าเฉลี่ย 4.56 (2) ด้านสังคม คือภาษาจีนกำลังเป็นกระแสนิยมของสังคมปัจจุบัน ค่าเฉลี่ย 4.16 (3) ด้านครอบครัวคือการสนับสนุนจากครอบครัว ค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนแรงจูงใจของนักศึกษามากที่สุด คือเป็นการพัฒนาตนเอง ค่าเฉลี่ย 4.40 จากผลการศึกษาทำให้ได้รู้แนวทางในการส่งเสริมแรงจูงใจของนักศึกษาในการเรียนวิชาภาษาจีน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการศึกษาของนักศึกษา และสามารถนำผลไปปรับปรุง วางแผน ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนให้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

สถานศึกษาควรมีการจัดทำแผนปฏิบัติการในการพัฒนาทักษะภาษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเป็นการพัฒนาให้นักเรียนสามารถนำภาษาจีนไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันและการปฏิบัติงานต่อไปในอนาคต

6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

การจัดทำวิจัยเรื่องปัจจัยจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาจีนในวงกว้าง โดยการร่วมมือกันทั้งสถานศึกษาที่เป็นรัฐบาลและเอกชน

7. กิตติกรรมประกาศ

งานสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจากอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง ผู้จัดทำตระหนักถึงความตั้งใจจริงและความทุ่มเทของอาจารย์และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ วิจัยรวมถึงขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนทุกท่านที่ให้การอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลที่เอื้อต่อการทำงานสารนิพนธ์ ตลอดจนนักเรียนทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จนทำให้งานสารนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

เกตมาตุ ดวงมณี. “ภาษาจีนสำคัญจริงหรือในโลกยุคโลกาภิวัตน์”, วารสารดวงแก้ว, ปีที่11 ฉบับที่ 3 (2549): 127-129.

ทัศนธินิต ทองแดง. “การวิจัยในชั้นเรียน: การสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการเรียนเรื่องความภาษาจีนและการหาแหล่ง ความรู้เพื่อแก้ปัญหา”. การประชุมหาญใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 7 มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, 2559: 212-225.

- นาริรัตน์ วัฒนเวฬุ. “การศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี”. วารสารสงขลา นครินทร์ (ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์), ปีที่ 23 ฉบับที่ 1 (2560): 93-134.
- นิศการ ประคองชาติ. “การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐบาลชั้นปีที่ 1”. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (2555): 59-76.
- วรทา รุ่งบานจิต วราลี รุ่งบานจิต วรนาถ แซ่เซ่น วรากร แซ่พุ่น และภากร นพฤทธิ์. “แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา”, (มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา), 2559.
- วิชชุดา โรจนสวัสดิ์วงศ์. “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านตัวอักษรจีนโดยใช้ตัวกำกับเสียงแบบสัทอักษร pinyin ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ”. รายงานผลการวิจัย, กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ, 2557.
- ศิวนนท์ นิลพาณิชย์. “กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1”, วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (2560): 1-12.
- หทัย ดาวสดใส และ จันทรทรวงกลด คชเสนี. “การศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนอัสสัมชัญสมุทรปราการ”, วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์, ปีที่ 3 ฉบับที่ 3 (2554): 90-99.
- Gibbs, G. and Jenkins, A. **Teaching Large Classes in Higher Education: How to Maintain Quality with Reduced Resources**. Kogan Page, London. 1992, pp: 50-54.